

סמ"ר דוד ארו טל

5171948

בן עליה ונורי

נולד ב-כ"ח באדר ב' תשל"ו 30/3/1976

התגייס לצה"ל ב- 1.8.1994

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- י"ט באדר תשנ"ו 10.3.1996

בהתפוצצות מטען צד בדרום לבנון.

דוד ארז-טל,

בן עליה ונורי. נולד ביום כ"ח באדר ב' תשל"ז (30.3.1976) באור עקיבא, בן בכור למשפחה בת שלושה בנים. ארז היה ילד פעיל, שובב ועליו, עסוק תמיד במשחקי הילדות הרבים. הוא למד בבית-הספר היסודי "רוטשילד" באור עקיבא, בחטיבת הביניים "שרת" ובבית-הספר התיכון "כצנלסון" בכפר סבא והיה תלמיד מצטיין, בעל יכולת ובעל מוטיבציה גבוהה. בהיותו בן שלוש עשרה, עברה המשפחה להתגורר בקיסריה. ארז רכש לעצמו חברים חדשים והמשיך לשמור על קשרים קרובים וחמים עם ידידיו הרבים באור עקיבא. בהיותו בן ארבע עשרה, ביקש ארז לעבור לגור ולהתחנך בפנימיית "שטיינברג" בכפר סבא. הוא בחר במסגרת חינוכית זו, בשל האווירה החיובית, החברתית והנעימה שאפיינה אותה. ארז היה נער ערני ושובב ובו בזמן חכם וחושב. ארז אהב מאוד פעילות חברתית, ותמיד היה במרכז. דמות בולטת ומובילה, בחור דומיננטי, אישיות כובשת, עם קסם אישי רב. עלם יפה, ששמחת ואהבת החיים תמיד ניכרו על פניו. אהב לרקוד וידע ליהנות מהחיים. בשעות הפנאי אהב והיטיב לצייר - ציורי נוף, דמויות מיניאטוריות ונושאים רבים אחרים. בתחילת חודש אוגוסט 1994, גויס ארז לשירות חובה בצה"ל והוצב לחטיבת גולני, לגדוד "גדעון". מתחילת דרכו בצבא, היה מאושר מהצבתו. הוא סיים את מסלול הטירונות הארוך והמפרך, המשיך באימון המתקדם, נשלח לקורס לוחמי "אכזרית" ולקורס נגמ"שים ונבחר לצאת לקורס מ"כים חי"ר. בתום הקורס, קיבל דרגת סמל והתעקש לצאת לשרת בפלוגת המסלול, שעלתה באותה עת ללבנון, ולא בבסיס האימונים החטיבתי. לדברי מפקדיו, ביצע ארז כל משימה ברצינות ובאחריות, ועם זאת היה מלא שמחת חיים ותמיד אופטימי. גם בתקופת האימונים הקשים היה החיוך על פניו. תמיד עזר ותרם "היה תמיד במקום הנכון ובזמן הנכון", "משקיע את הנשמה", לדברי חבריו. אחד ממפקדיו האיר את אישיותו, כפי שהתגלתה בעת שירותו: "בן-אדם עם אופי יופי מדהימים. עם תכונות נשגבות וערכים נעלים". ארז היה כולו גאווה יחידה, ובחופשותיו הרבה בסיפורים מרתקים על השירות ועל הסיפוק וההנאה שהוא חש. הוא היה מודע לסיכונים הרבים, אך לא חשש ולא פחד ותמיד דאג להרגיע את משפחתו. ארז היה מפקד מסור ודאג להזכיר שהוא קודם כל חבר לחייליו ורק לאחר מכן, מפקדם. מנעוריו, ובכל תקופת הצבא היה ארז בקשר חברי ואוהב עם חברתו, עדי. ביום י"ט באדר תשנ"ו (10.3.1996), נפל ארז בקרב בלבנון. בן עשרים היה בנופלו. ארז נפגע כאשר השיירה עליה פיקד עלתה על מטען צד בדרכה משטח לבנון לישראל, ליד שער פאטמה. הוא הובא למנוחת עולמים בחלקה הצבאית בבית העלמין באור עקיבא. הותיר אחריו הורים ושני אחים - מני ותומר. לאחר מותו הועלה לדרגת סמ"ר. במכתב ניחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד הגדוד: "ארז היה מפקד ומנהיג לא בשל הדרגה או קורס הסמלים שעבר, אלא בשל היותו בעל אישיות בוגרת ותכונות מנהיגות. ... בפלוגת אוגוסט 1994, אחת הפלוגות הטובות ביותר שהיו בגדוד, היה ארז אחד מעמודי התווך. לעולם אופטימי ומחייך, תמיד במורל גבוה עם מלת עידוד וכתף רחבה להישען עליה. ידע לספר בדיחה ברגעים קשים וכאשר היה צריך, נהג ברצינות, באחריות ובמקצועיות גבוהה". בערב לזכרו, שנערך במתנ"ס באור עקיבא, אמרה אמו: "...כדי לדעת מהי אהבה, צריך היה להכיר אותי: אמון, הבנה, ביטחון, הדדיות, חום וחיבוק, מלת עידוד - ידעת להעניק לכולנו." נורי, אביו, הוסיף: "תמיד השרית עלינו ביטחון, כאשר סיפרת עד כמה אתה בטוחה, מרוצה ומאושר. ... ניתן היה לשמוע בדבריך שמחה, גאווה והערצה וכל זה נתון לגולני". ומתוך דברי עדי, חברתו: "ראית את הכל בוורוד, במיוחד את החיים שבפתח. היית הבן-אדם הכי מאושר עלי אדמות והפכת גם אותי למאושרת לשנים אחדות..."

"יהי זכרו ברוך"

חטיבת גולני באימון ובשגרה

אחזקת עקובה מדם וקשה, היא "דוך הקרבות של החטיבה"; עשרות איתריקדב, מאות פעולות ומבצעים זאלף ומאה חללים; הם עוזת נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, לחיטודיה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנחטטלוגיה ובאתבה את תקופת שזחתם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנוסו בקרב, לא ידעו מלחמהו כל תקופת שרותם היזנה ב"אימון ובשיגרה". לאלו שכסבב שנתי קבוע היו "עולים לקר" "יודדים לאימון", יוצאים ל"דגילה" ל"טפש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, ונס לא עברו את הגבול באימו תדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שזחתם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שזחו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"צ במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור בזוקה, זה "סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווטהלילה ושגרת המוצב... ועלו על נס את החברות והאחווה, ותחושת ההשתייכות והגאחה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והדס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יצאות" ... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קייטבק" הפק"ל והתד"ל, שקשימה מדים ודגמת, אפוד מגן, ששיבש, קסדה ואיקספור חחיות...

על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת לילה, ממסע ממתוח, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד מבוצע, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריק, תותחונים או עם הנדסה... מעבר

שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שבכ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נחתיים" ... עם נשק אישי; "עוזר", "סטף" "צ'בי", "אפ"אן" ו"גליל", עם מגל"ד, זמק"ב, "בזוקה" ומא"ג, עם מדגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ללשאת במאזה את ה"כומתה החזמה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיידת ב"עורב" בפלוגת הקשר, פלוגת הנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר" ... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה" ... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בזוקה" וב"מסדר השכמה", במסדר המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן החיה, חזויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

ארבעת החיילים נהרגו בגלל חריגה מינוהלים

המדובר בכוח שרדף אחרי מחבלים שהתקרבו לקיבוץ מנרה לפני כעשרה ימים • שמונת חיילי צה"ל, שנפגעו ביום חמישי, נפצעו מירי מחבלים ולא ממשען

מאת כתבתנו לענייני צבא

שמונת חיילי צה"ל שנפגעו ביום חמישי, נפצעו כתוצאה מירי נפ"צ ונשק קל, ולא ממשען כפי שסברו בתחילה - קובע תחקיר ראשוני של צה"ל.

הירי, כך מתברר, בוצע ממרחק לא רב לעבר שירה של צה"ל שנעה בגיורה המזרחית של איזור הביטחון בדרום לבנון. החיילים נסעו במכונית מסוג מרצדס. קצין בכיר אמר: "צה"ל ימשיך ויתחקר את הנהלים ואת הפעילות באותו יום".

החיילים התקבצו

בפיקוד הצפון תחקרו גם את פעילות צה"ל, שבה נהרגו ארבעה חיילים ותשעה נפצעו ביום שני לפני כעשרה ימים. התקרית אירעה כאשר בט"שית של צה"ל, שהיתה בסיוור שיגרת לאורך גדר המערכת הותקפה בידי מן המארב סמוך ליישובים מנרה ומרגליות. מהירי נפצע אחד מחיילי הסיוור באחד קל. חיילי הסיוור השיבו אש ופתחו במירדף אחר המחבלים לתוך איזור הביטחון. לאיזור הוזעקו כוחות תיגבור.

מן התחקיר עולה, כי המחבלים הפעילו את המשען מרחוק, בזמן שהחיילים הרדפים עמדו מקובצים במרחק קטן ממנו. ככל הידוע רוכזו החיילים לשם קבלת תדרוך לפני המירדף והפעולות נגד המחבלים. כשהם קמו הרי פעל המשען. אין ספק שהמחבלים למדו ועקבו אחת אופן הפעולה של חיילי לי צה"ל והפעילו את המשען בהתאם, ולכן גם פגעו במספר חיילים גדול, אמר קצין בכיר. "התירגולת לפעילות כזאת כפי שצריכה להתבצע היא שונה", הוסיף אותו קצין, "ואני מקווה שהלקחים אכן ילמדו".

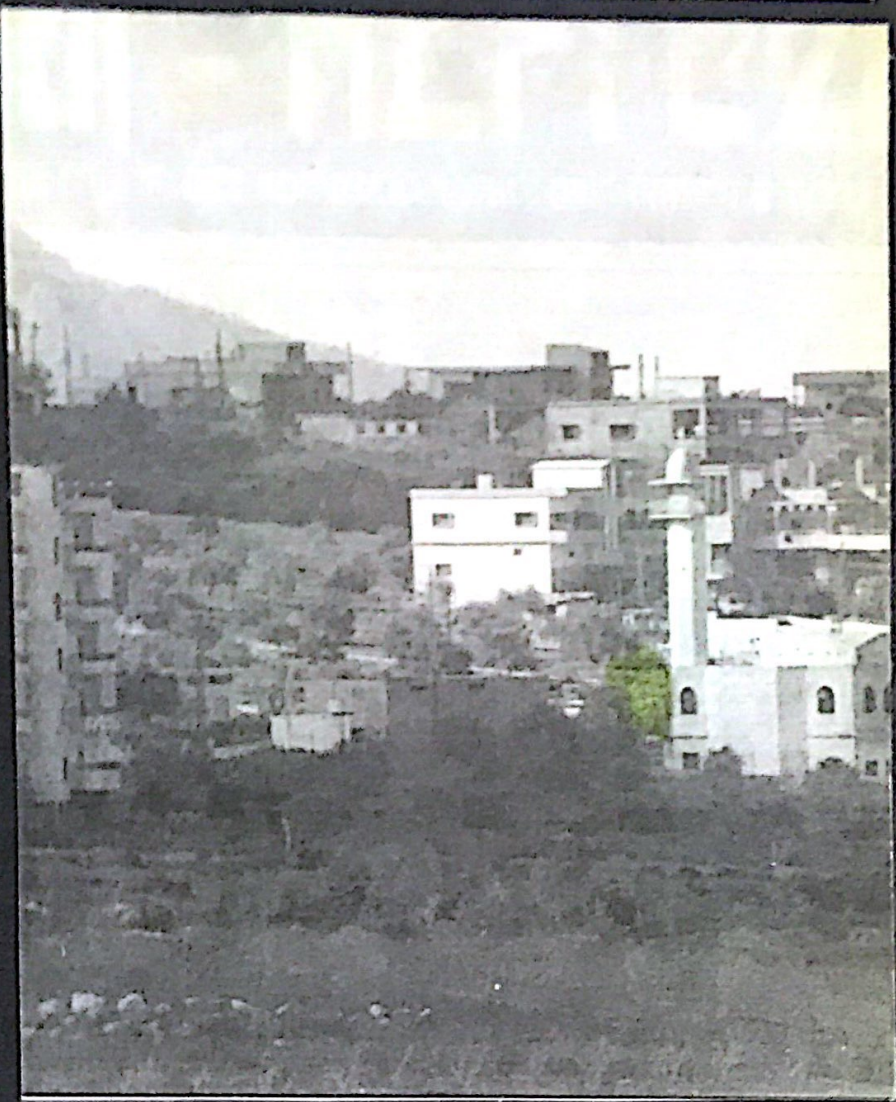
הרכבים שמרו מרחק

נמשך גם תחקיר הפיגוע שהיה 300 מטר מן הגבול ליד שער פטמה ביום שני שעבר, שבמהלכו נהרג חייל צה"ל, סמ"ר ארז רוד, וארבעה חיילים נפצעו. ככל הידוע עריכה היו החיילים בדרום מלבנון לכיוון שער פטמה, כ-300 מטר ממטולה, בשני קומנדקרים. סמוך לכפר קילה הופעל מטען, שפגע בקומנדקר אחד. מן התחקיר עד כה עולה, כי החיילים בכלי הרכב שמרו מרחק עליפי הנהג, ולכן לא נפגע הקומנדקר הנוסף שהיה באיזור. התחקיר נמשך.

בפיקוד הצפון מת"חסים לאירוע בחומרה ■ זו הפעם השניה בתוך שבוע שהחיזבאללה מגיע כמעט עד ישראל ■ ביום שני שעבר הגיעה חוליית מחבלים למרחק 100 מטר מהגדר, סמוך למנרה

מראה כללי של הכפר כילה, שליד מסוד בתוכו התמוצץ מטען החבלה שגרם למותו של סמליראשון ארז דוד ולפציעתם של ארבעה חיילים נוספים. הכפר נמצא סמוך מאוד לגבול ישראל, על ידו שער פטמה
צילום: אביהו שפירא

על כתפי החברים. חיילי גולני נושאים את ארונו של ארז ז"ל, אתמול. "אלוויס", קדאו לו החברה בגדוד

**"ארז, איך נקטפת בלבנון. איך ידעו לתת לך את השם הזה
כשנולדת. בעליזות שלך, בשמחת החיים שלך, באהבת הנועורים
שבך שיכועת את כולנו שאלוהים לא רוצה אותך, והאמונו לך. ארז
נגדע ונקטף. אתה בתוך האדמה. תכוסה בעפר כמו שורשי העצים"**

הלוויתו של סמ"ר דוד ארז-טל ז"ל

ארז נהרג בלבנון

ארז טל דוד, חייל בן
20 מקיסריה, נהרג ביום
ראשון מפיצוץ מטען צד
בדדום לבנון.
אלפים ליוו אותו בדרכו
האחרונה.

ימי ההולדת. ארו אמר היה לחגוג 20 שנה ב-30 למרץ ומיזלמן מספר, כי הכרחה נשלחה לביתו בטרם הגיעה הבשורה המרה. "רצה הגורל וזה יהיה יום הולדת מאוד עצוב", אמר בכאב.

ראש מועצת אור-עקיבא, יעקב אדרי, ידד ותיק של משפחת דוד, ציין כי ארו היה מנהיג ולא רק מפקד. "חבריו ליחידה נישבו בקסמיו והלכו אחריו בעיניים עצומות. ארו היה גם עקשן וידע להשיג כל דבר, אבל הוא גם ידע לתת. כל מי שביקש ממנו דבר, הוא עשה ברצון ובשמחה, כדרכו", סיפר אדרי.

"ארו היה מספר שבשרות הוא עושה חיים. אוכל טוב, ישן טוב והכל בכיף, אבל כרי להרגיע את הוריו, הוא ביקש שירכשו לו טלפון סלולרי, וכך הם עשו. וארו, כדרכו, התקשר והרגיע, התקשר והרגיע. ארו ייצג בתכונותיו את האדם שבישראל היפה. שחרחר ויפה תואר, שובב, עליו, מלא חיות ושמחת נעורים, נאמן למשפחתו ולחבריו. בארו היו העוז והגבורה שבאו לידי ביטוי בהצטיינותו בשרותו הצבאי. הוא סיים קורס סמלים בהצטיינות, וכשהוצע להציבו כמדריך שירונים, הוא העדיף להישאר בגדוד, כי רצה "אקשן". ארו, כארו הלבנון, נגדע בעודו צעיר לנצח ברוחו ובגופו, וכך גם ייזכר בעיני רוחם של בני משפחתו, קרוביו, מכריו ואוהביו, ובמיוחד הוריו ואחיו הצעירים", דברי ראש המועצה.

מאת: יגאל זי

אלפי חושבים מאור-עקיבא וקיסריה, מכרים, חברים לנשק, קרובי משפחה ואישי ציבור, ליוו ביום שני את טל ארו טל דוד בדרכו האחרונה.

ארו, בנם של נורי ועליה דוד ואחיהם הבכור של מני (16) ותומר (9), נסמן בחלקה הצבאית של בית הקברות באור-עקיבא.

ביום ראשון, בשעת צהריים, נהרג ארו, חייל גולני, מפיצוץ מטען צד בדרום לבנון, סמוך לגבול. לאחר מותו הועלה מדרגת סמל לסמיר.

אהבת החיים ותענוגותיהם אפיינו את ארו יותר מכל. "הוא אהב לרקוד ולכיף. אף פעם לא היה מדוכא. ארו זרם עם החיים ותמיד רצה להספיק עוד", סיפרו השבוע בבית המשפחה האבלה בקיסריה.

ארו נולד באור-עקיבא והתחנך בבית ספר "רוטשילד" ביישוב.

לפני שבע שנים עברה משפחתו לגור בקיסריה. בכיתה ט' החל ארו את לימודיו התיכוניים בבית הספר "כצנלסון" בכפר סבא.

בפנימית בית הספר זוכרים את ארו כדמות אנרגטית מיוחדת במינה.

"ארו היה בחור עליו שהפך לדמות המרכזית בקבוצה בזכות יכולת המנהיגות שלו", אמר מנהל הפנימיה, דוד מיזלמן.

במסגרת שמירת הקשר, נוהגים מנהלי הפנימיה לשלוח לבוגרים ברכות סמוך למועד

עיירה שלמה ליוותה אתמול למנוחות את חייל גולני סמיר ארו טל דוד. אור-עקיבא כולה התאבלה על מותו. אלפים ליוו את הארון, בצעדה חרישית, ברחוב הראשי של העיירה בדרך לבית-העלמין. "ארו תחיה חזק למעלה, לנצח אחי נזכור אותך תמיד", ספד לו מפקדו, סא"ל יואל, במלות שירו של אביב גפן. "חיית מפקד חייכון, אך קפדן. לא ידעת לומר אף פעם לא", הוסיף. סא"ל יואל סיפר, כי שקל להעביר את ארו לפעילות אחרת, אך "ארז רצה אקשן, וקיבלת אותו". הוריו של ארו, נורי ועליה, רכשו לו טלפון סלולרי, שיוכל להתקשר עמם בכל עת. "ארז היה מתקשר ואומר אל תדאגו הכל בסדר, אנחנו עושים חיים", סיפר ראש מועצת אור-עקיבא, יעקב אדרי. שלשום בבוקר, לפני שנפגע, הספיק ארו לדבר עם חברתו, חיילת המשרתת במרכז הארץ.

**מועצה מקומית
אור עקיבא**

אור עקיבא המזומה ואבלה על מותו ללא עת של החייל

ארז בן עליה נורי דוד

שנפל בעת מלחי תפקידו

החלוויה תצא מרחבת המועצה היום, יום
שני, כ' באדר תשנ"ז 11.3.96, בשעה 15:30
אחה"צ, לבית העלמין המקומי.

מתאבלים מרה:
ראש המועצה, סגניו
חברי המועצה, עובדי המועצה
ותושבי אור-עקיבא

האגודה לקידום החינוך
הפנימייה ע"ש שטיינברג
כפר סבא

**לנורי, עליה
ולמשפחת דוד**

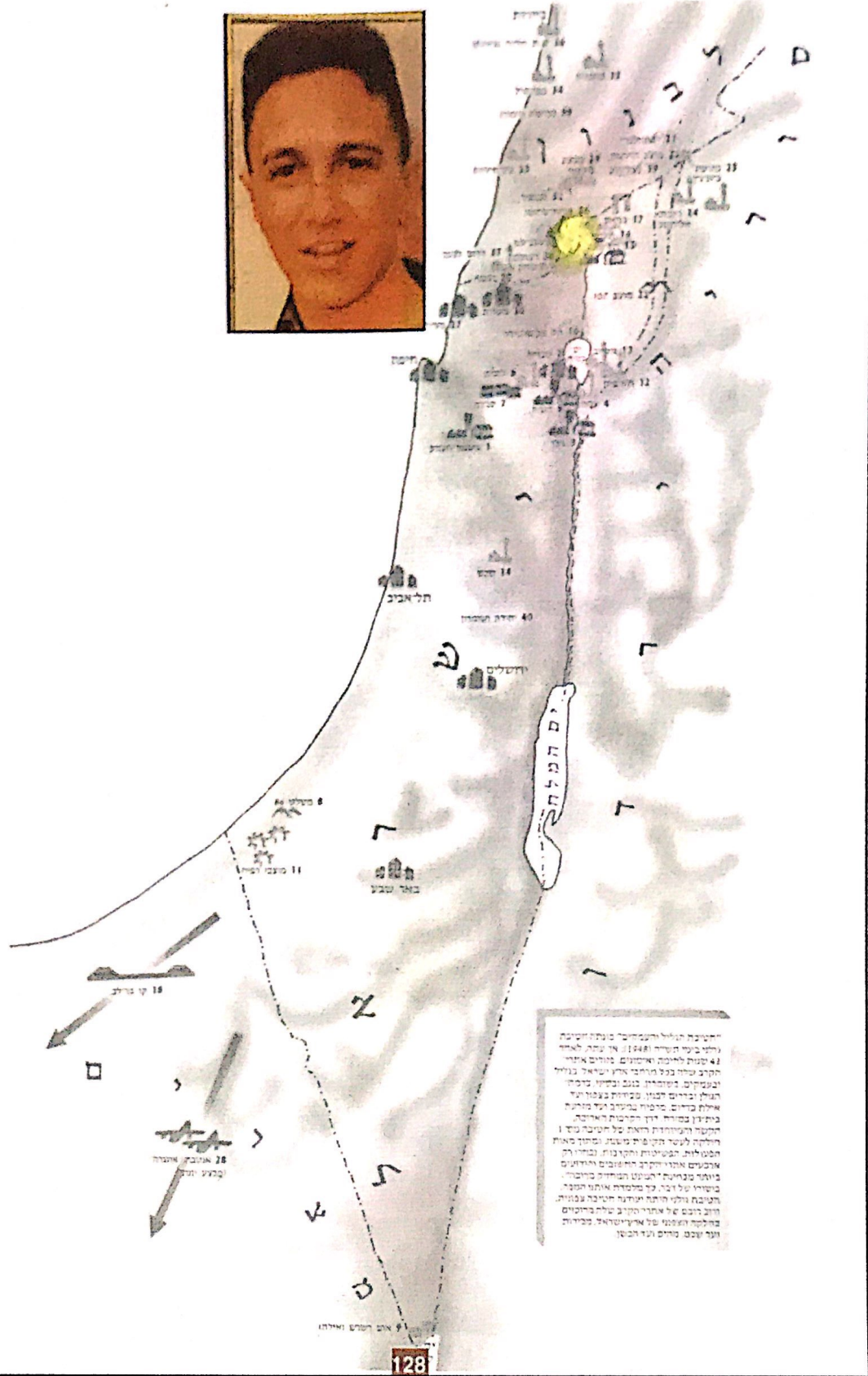
אתכם באבלכם הכבד בנפול בנכם

ארזיטל ז"ל

בפעילות מבצעית בדרום לבנון

חניכי הפנימייה
בוגריה ועובדיה

דרך הקרבות של חטיבת גולני

החטיבה החלה להתקדם במהלך חודש יולי 2001 (2001) וזאת לאחר 42 ימי לחימה ארוכים. מודיעין ארצות הברית כיהן ככל הנראה אחראי הישג בנחישות ובקשיבים. מוסדות בניגוד לכוחות הערבים והגנת, סכסוך במסגרתו אילת כבדו, מספרו במקום נהר מלחמת כות-דרן במסגרת דרך החטיבת הארצית. החטיבה התחילה להשתתף בהגנה על תחנת הכוח 1 ופיקדה לטובת הכוחות במסגרת מפקד החיל המגויס. המטרה הייתה להקטין את מספרם של ארבעים אנשי החטיבה החזקים והחזקים. מיותר במחנות הריגוע המשותפים במחנות. בוסדרו על ידי, כך במסגרת אותה החטיבה. חטיבת גולני חוותה אתגרים רבים במסגרת חלקה האמנה של ארצות הברית. במסגרת חלקה האמנה של ארצות הברית. במסגרת חלקה האמנה של ארצות הברית.

ערב לזיכרו של ארז טל דוד ז"ל נערך במתנ"ס

כ - 200 איש נכחו באירוע ההנצחה המכובד.

זאת: 'גאל חי'

נכתב בחזית הבמה.

האב, נורי, הוסיף: "ארז, תמונתך המחייכת, שופעת האושר, תמיד מול עינינו". כ - 200 איש בקהל, קרובי משפחה, חילים מחטיבת גולני ואישי ציבור, הזילו דמעות לנוכח הדברים שנאמרו לזיכרו של ארז.

אמו של ארז, עליה, שירטטה קווים לדמותו של בנה: "אתה אמרת שבכל בוקר זורחת השמש מחדש. המשפט האחרון שלך היה: איזה יום יפה היום... היית הרוח החיה

ערב מכובד לזיכרו של ארז טל דוד ז"ל נערך בשבוע שעבר באולם המתנ"ס המקומי באור-עקיבא. ארז, יליד אור-עקיבא, נהרג לפני כחמישה חודשים בהתפוצצות מטען צד בדרום לבנון בהיותו בן 20.

ידידי המשפחה, מפקדיו של ארז, חבריו הקרובים וראש המועצה, יעקב אדרי, השמיעו קטעי קריאה קורעי לב לזכר החייל המנוח.

ארז טל דוד ז"ל.

קטעי השירה בביצוע הזמר איציק סתיו (עובדיה), בעל הקול הנפלא, התאימו לאווירת הערב. את הזמר ליווה בכשרון רב המוסיקאי הצעיר אסף גבאי, שניגן על גיטרה ופסנתר.

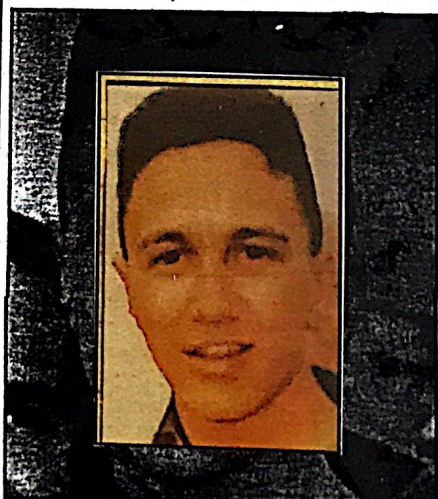
שהגיעה את הבית... הכתבת לנו את קצב החיים... זכות גדולה נפלה בחלקי להיות האמא שלך...".

משפחתו של ארז, המתגוררת כיום בקיסריה, ארגנה את אירוע ההנצחה בשיתוף המועצה המקומית אור-עקיבא. במהלך הערב הוצגו על מסך בד שהוצב במרכז הבמה צילומים וקטעי וידאו המתעדים פרקים שלמים מחייו של ארז. בכל הצילומים בולטת דמותו של ארז כנער שופע קסם, אנרגטי ומלא שמחת חיים. "נערי, חלום עצום של יופי וחיך שלא יחלוף לעולם",

הערב נחתם בשירת התקווה.

"הוא הצטיין בכל מה שעשה", אמרו קרובי המשפחה בקיסריה

ההרוג: סמל ראשון ארז דוד ז"ל, בן 20

ארז דוד ז"ל

"קיסריה פולימריס". לפני כשנע שנים עברה המשפחה להתגורר בקיסריה. עלייה עברה כמתבוננת פנים במשך דר ארכיסקסים. נורי עובד כמנהל ייצור בקיסריה פולימריס.

ארז, הנכחד בין שלושה בנים, התיר אחיו את הבית ספר תיכון ואח בבית ספר יסודי. הלחיית תצא היום בשעה 15:30 מרחבת מועצת אור עקיבא והוא ייסמן בבית העלמין באור עקיבא.

מאת דורון גולן

מאות בני משפחה וחברים הגיעו אתמול לקיסריה, לביתו של סמל ארז דוד, בן ה-20, שנהרג מפני צד במטען הצד בדרום לבנון.

"ארז היה מצטיין בכל מה שעשה", סיפר אתמול חברים בפתח הבית. "ברגע שהתגייס הוא אמר שהוא מתכוון לעשות את השירות הכי טוב שיכול להיות. את קורס הסמלים הוא סיים בתצטיינות. הוא תמיד היה מייטר רוצה להצליח".

את לימודיו היסודיים עשה ארז בבית הספר באור עקיבא. בתיכון למד בבית הספר "כצנלסון" בכפר סבא. ראש מועצת אור עקיבא, יעקב אדרי, חבר קרוב של המשפחה מזה שנים רבות, שהכיר את ארז מילדות, סיפר אתמול: "ארז היה ילד מוצלח, חכם ושנון. השפעה העברית עוד לא המציאה מילים לתאר עד כמה הוא היה מיוחד. הוא אמר שאחרי השירות תצא ית' חיל את החיים האמיתיים שלו, אבל הוא כבר לא יכול לעשות את מה שתבנה".

יום לפני התקרית נפגשו הריו של ארז עם מספר חברים. אביו של ארז, נורי, אמר לחבריו כי הוא חושש מאוד מכן שבנו משרת בלבנון, כמו שכל הורה חושש לגורל בנו. נורי הוסיף, כי הוא תומך מובהק בתהליך השלום שאפילו אם יביא להצלת חייו של אדם אחד, שווה את התאמץ.

אמו של ארז, עליה, עלתה לארץ מהודו והתגוררה בקיבוץ. לאחר שלא נקלטו, חזרו בני המשפחה לחדו, אך כעבור כמה שנים שבו לארץ, לאור עקיבא. שם הביעה עלייה את אביו של ארז, נורי, שעבד כמפעל

הנני להודיע על העלאה בדרגה של
ח/5171948 סמל דוד ארז טל ז"ל
לדרגת סמ"ר מיום 10 במרץ 1996.
בשם המטה הכללי של צבא הגנה
לישראל, הנני מביע את רגשות
השתתפותנו באבל הכבד.

אורי

נדעון שפר, אלוף

ראש אגף כוח האדם

17 במרץ 1996

כ"ו באדר תשנ"ו

צבא הגנה לישראל

יח' ד.צ 02773

כ"ב אדר תשנ"ו

13 במרס 1996

עליה, גורז, עדי וכל משפחת דוד תיקרה.

ארז חיה מנהיג ומפקד לא בשל חדרגה או קורס סמלים אותו עבר, אלא בשל היותו בעל אישיות בוגרת ותכונות מנחיגות. ארז חיה מפקד, וכמפקד נסע בשיירה, שבח מצא את מותו.

ביומיים שלפני הארוע היה ארז מפקד כיתה תורן במרג' עיון, ו"חיפש את עצמו" מרוב שעמום. "פעילות, פעילות ואקשן" אמר לכל מי שרק רצה לשמוע, כזה חיה ארז, ערני, דרוך כמו קפיץ, מנסה לנצל כל רגע ורגע.

בפלוגת מחזור אוגוסט 94, אחת הפלוגות המחזוריות הטובות ביותר שהיו בגדוד, היה ארז אחד מעמודי התווך. תמיד מחייך, תמיד במוראל גבוה, תמיד יש בפיו מילת עידוד וכתף רחבה להשען עליה, תמיד ידע לספר בדיחה ברגעים קשים ותמיד רצינות ומקצועיות גבוהה כשצריך.

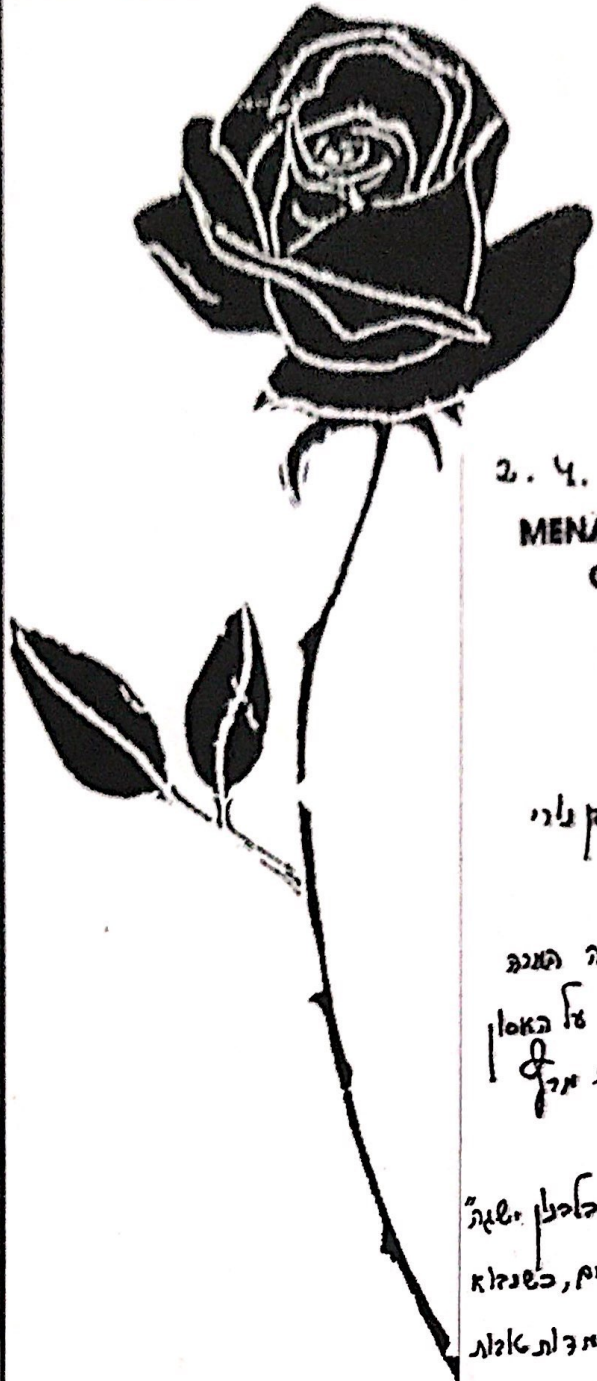
ארז רצה להנהיג ולפקד, ומיד כשחזר מקורס הסמלים, התעקש לשרת כמפקד כיתה בגדוד ולא בבסיס האימונים החטיבתי. כשיצא מהראיון, רץ לחתום על נשק וירד במהרה לפלוגה.

ארז נהרג ממטען צד קטלני שהופעל על השיירה בעוברה בכפר "כילה" שברצועת הביטחון בדרום לבנון ובכך צרף אתכם, משפחת דוד, בעל כורחכם למשפחת גולני ולמשפחת גדוד גדעון.

ארז ימשיך להיות בלבנו לעד כפי שהשם והגאווה של גולני היו חרוטים בליבו.

ממני ומכל חיילי הגדוד, אנו אתכם תמיד.

יואלי אוהיון סגן אלוף
מפקד גדוד גדעון

בית י"ג נטן תשנ"ו 46. 4. 2.

MENACHEM CHACHAM
CHIEF RABBI OF
OR AKIVA
ERETZ ISRAEL

מנחם חכם
הרב הראשי
עיר עקבה והמחוז
ארץ ישראל

טל. במשרד: 06-361054 Office Tel:
טל. בבית: 06-361706 Home Tel:

דרכי הספרד כולם בשלושים א הממוז א אנז קלני
דוד אהנוג.

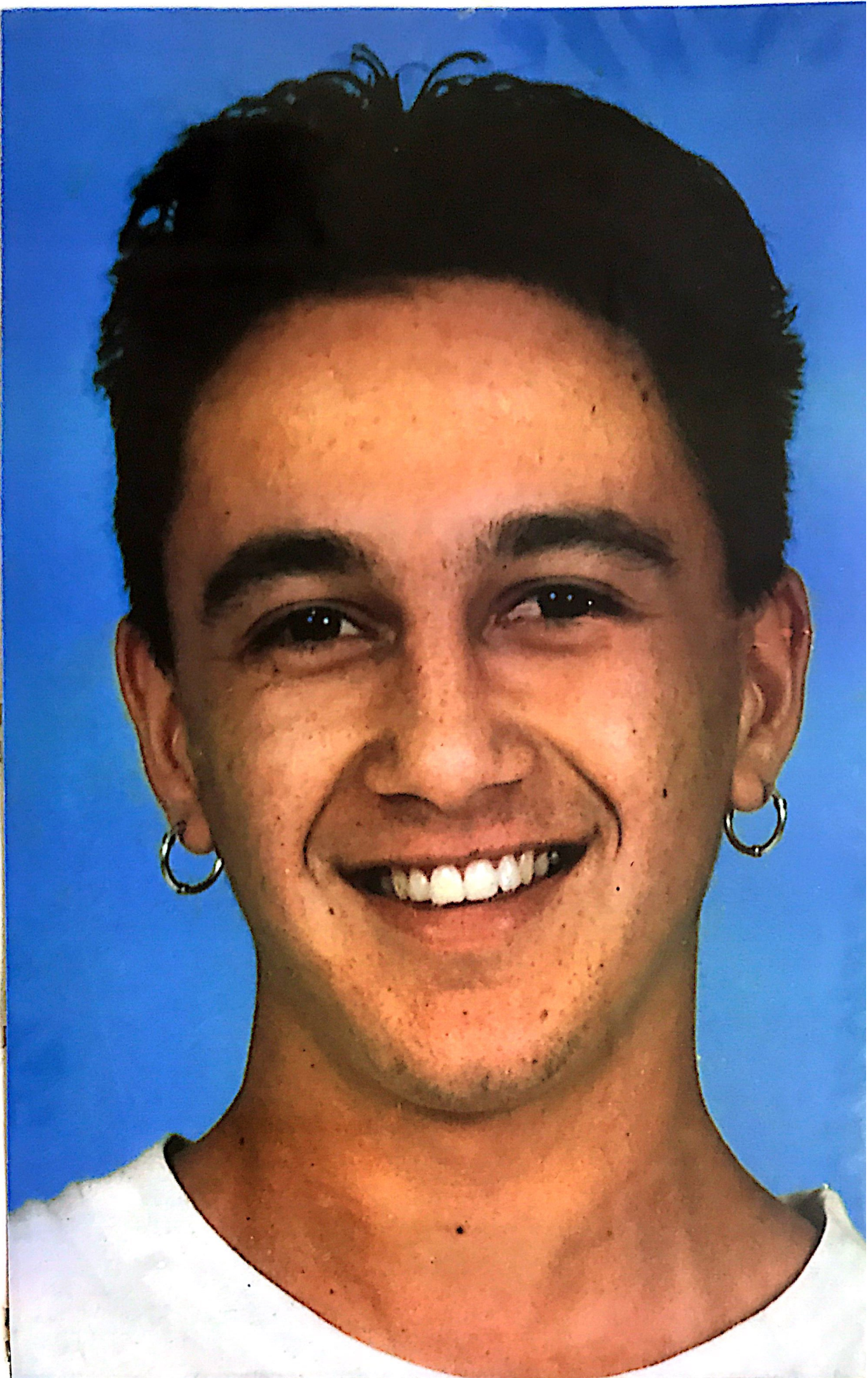
עלום ושלום ואים עברו אנונא מאז בתשלמי הפלחה המנב
שאנז אוננו צוד אמט... א ציורמנו כאוש אהר, דכוט א באסן
נאטו צאו, אלו לשמוח בשקצים קודלות יקרום, הודש מר
ה ונקל דאס.

הוד תמלק כתב בתהיולום: צדיק כמתו ירום, כאנז באכלן ילגה
כאלו קונוי, שארז ירום כמתו, ינאמ אד ההורח והחדרום, כשנגזא
לשאתם המלכה... אבא או אנו, הארז הגזקה והיפה, דמתולתאלות
אלבו הכן, והטוב, גגדע בוקא באכלן...

צאקה אלוני, דאזלם הכדד, הונו אטקדיוס מהאן חדרום יקרום, לשאתם יוד
סאלו, אנתאו זלד אדעל וזה מינאק גדול למלכה. שאנו תלויים
ינאו הכנב נחת, מתומכ אנוני.

אני יואג כאן, ארחפת נשמתו, הנכב והטהורה, מתקאל טעד ההלכות
אליה ולדו, ואומר להם: התחנקהו הסתנקהו, והו חקקים, לגדל בדעמס.

אנו מן השמוח, אמתן להקדמה, שומן לכס חוים אלוסיס, דדואות
אבות, אלהתגזר א אה שירה... הקאת קרין, א קודש השס והחולדת
אנו מסיבה אדעה. כאלו אנתם זמלה, שדעותבם ישאד קלן שלון
קלן שגחה, וזה כלד ושמה א. ג. ב. ד. ה.

ליאת טביב

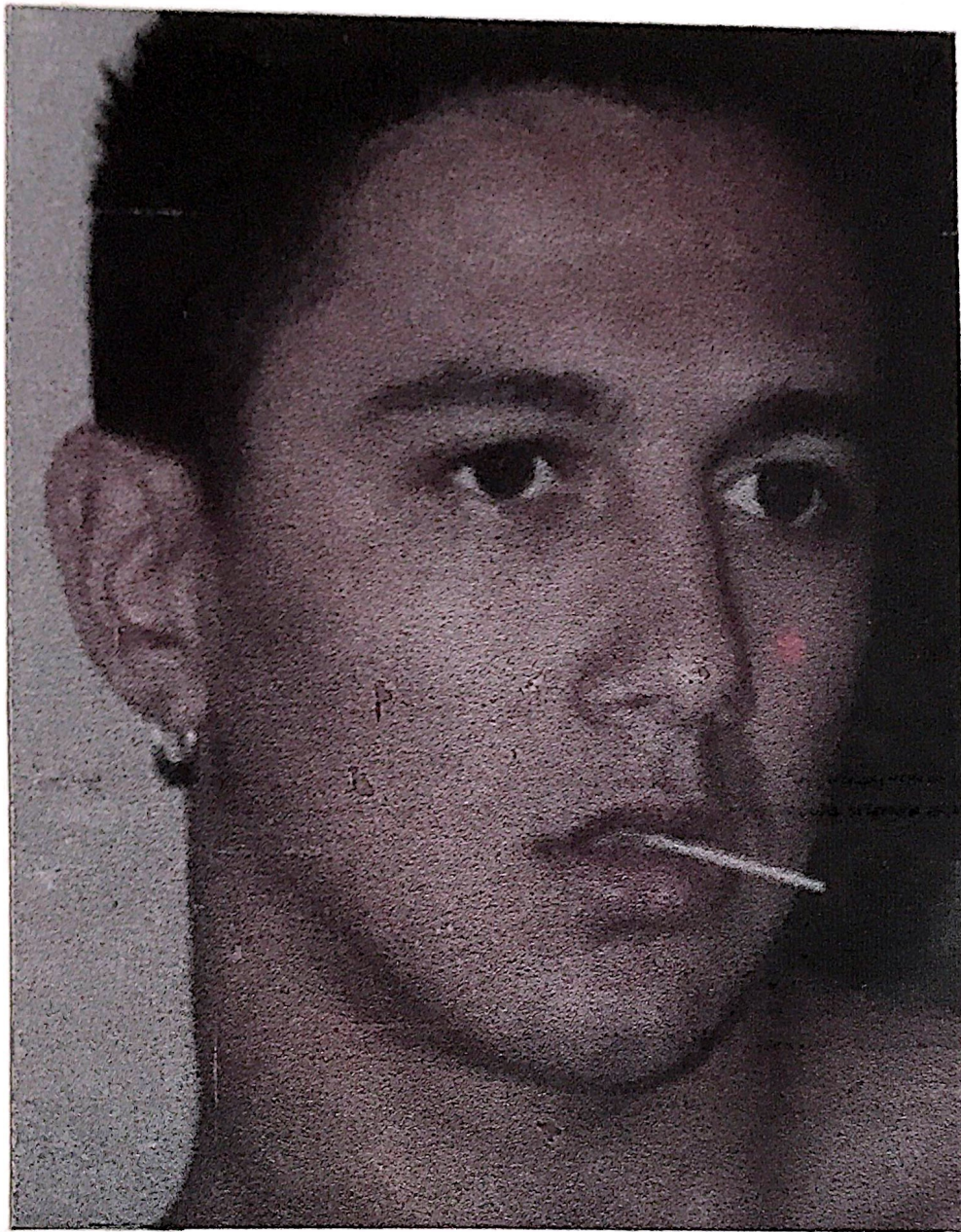
ארז,

עברו ימים וחודשים ועוד לא חזרת ומה שהיה נראה כחלום כל כך אכזר מתחיל להראות כמו מציאות אכזרית הרבה יותר.
כי לאבד חבר כמוך, ארז זה כמו לאבד את החיוך והאופטימיות שבעולם וכל מה שיאמר או ייכתב עליך לא יוכל להביע את מה שהיית באמת, מי שלא הכיר אותך, ארז לא יוכל אף פעם להבין מה זה ילד, גדול אמנם, אבל עם כל כך הרבה קסם, ואישיות כובשת, שיכולים לגרום לכולם לחייך ובכל מצב.

ארבע שנים חיינו יחד בפנימיה, ותמיד אמרתי שארז לא מנסה לגרום לכולם לאהוב אותו, אבל את מי שארז אוהב, לבטח יחזיר לו את אותה אהבה. כי פשוט אי אפשר היה לעמוד בפני החיוך הנפלא והכובש והפה, שידע תמיד מה להגיד ובזמן, והמילים, שגרמו אפילו למורות הקשוחות ביותר

**מסכת לזכרו של דוד ארז - טל ז"ל -
כותבים המשפחה והחברים**

ארז טל דוד

יום אחרי יום עובר
והוא כבר לא חוזר,
אנו לא יכולים לבחור
והוא כבר לא יחזור.

כשאמרו שהוא מת
לא האמנו שזו אמת.
כשסיפרו שהוא לא חי
רק שאלנו איך ומתי.
ורק כשצעדנו אחר ארונו,
חשנו באבדנו.

- שמור -

פקודת יום

מפקדי וחיילי פיקוד הצפון,

בימים האחרונים בוצעו פיגועים קשים ביותר בהם קיפחו את חייהם אזרחים וחיילים רבים, ונפצעו נוספים.

פקוד הצפון מרכין ראש ומצדיע לנופלים. אנו מביעים תנחומים למשפחות השכולות ומאחלים החלמה ורפואה שלמה לפצועים.

מפקדים וחיילים, דווקא בימים קשים אלו חובת כולנו לדבוק במשימות המוטלות עלינו ולעשות כל שביכולתנו לבצען בצורה אחראית ומקצועית ביותר.

נפקח את עינינו לעירנות מרבית, נשמור על רמה מבצעית גבוהה בחזית הלבנון, נקפיד הקפדה יתרה על בטיחות וביטחון חיילנו.

מדינת ישראל וצה"ל עמדו כבר במבחנים קשים ויכלו להם. גם הפעם נעמוד איתן, נישוך שפתיים, נחריש ונמשיך לבצע בצנעה, בבטחון ובהתמדה את כל משימותינו.

עמית לוי, אלוף
אלוף פיקוד הצפון

זה כל מה שנותר

רק פיסת שיש קר,
זה כל מה שנותר
רק גינה וצמחים דאשך,
זה מה שנשאר ממך.
כמה מכתמים דברים שאמרת,
ואתה שם.
רק חלל מיוזם וכואב,
זה רוב מה שנשאר בלב.
רק עוד כמה דרגות ותמונות,
זה מה שנשאר מלבד הזכרונות,
רק שם חרוט על מצבה,
זה מה שנותר מההתבה.
לידך רק כמה פרחים נבולים,
וזה מה שנשאר מאדם שהיה מלא חיים.
אם רק היינו יכולים לחזור אלך לאחור בזמן...
הלוואי שהיית איתנו כאן,
אנחנו פה לך עוד דואגים
מקווים ש"שם" לא חס אה, מדי אלא נעים,
לבקר "אותך" מקפידים,
את הזכרונות בקפדנות משמרים...
בהתחלה לא האמנו שהלכת בלי שוב,
ועכשיו אנחנו כבר לא מתחכים שתשוב.
ולמרות שכבר מזמן יודעים,
עדיין לא מעכלים.

חומר נוסף לתיק החלל

נא לשים בשקית

אד עד מהרה התבן

על חברתו הנצחית

ול שלו אני לא יודע

ודע וחצי חור כמו

אם של אהבה ואהבה
 אהב את כל העולם הזה
 ואת כל מי שבו
 ואת כל מי שבו

אם של אהבה ואהבה
 אהב את כל העולם הזה
 ואת כל מי שבו
 ואת כל מי שבו

אמרתי לך כי אתה אהבתי,
 ואהבתי לך כי אתה אהבתי.

אמרתי לך כי אתה אהבתי

אמרתי לך כי אתה אהבתי

